

kreds sagde, at der kunde dels ved Besparelse i Administrationen, dels ved Afskaffelsen af overflødige Embedsmænd indvindes over 3 Mill. Kr. (*Ivar Berendsen*: Nej Cigarettskattens Beløb eller 700,000 Kr.). Saaledes opfattede jeg det ærede Medlem, men jeg skal tage hans Benægtelse til Troende. Men i alt Fald, hvis han vil henpege paa Besparelser i Embedsmaskineriet som noget, der i væsentligere Grad kunde befri os for nye Skatter end de foreslåede store Besparelser, maa det være større Beløb end dem, det ærede Medlem anviste. Ja, vist skal der spares og indskrænkes saa vidt muligt. Jeg hører ogsaa til dem, der tro, at naar vi endelig en Gang naa til Bunds i denne Undersøgelse, vil det vise sig, at der kan spares en Del. Jeg skal ogsaa pege paa, at i den Administration, jeg særlig har med at gøre, Toldadministrationen, er der i de senere Aar afskaffet forskellige Embeds- og Bestillingsmænd, som vi ikke have ment være nødvendige. Men jeg vil advare imod, at man hengiver sig til for højtflyvende Forventninger her. Det er i hvert Fald et Fingerpeg, at man ikke ad den Vej har naaet meget andre Steder. Hvis man nogle Aar kunde undgaa at forøge Udgiften, uagtet Befolkningen og Funktionerne stige, kunde, om ikke i hver enkelt Etat, saa dog i det hele, blive staaende omtrent paa den Administrationsudgift, man har, saaledes at Forøgelse i den ene Etat opvejedes ved Besparelse i den anden, maatte det siges at være et udmærket Resultat, der ogsaa vil have betydelig finansiell Virkning. Men naturligvis, jo længere man kan komme i den Sag, des bedre.

I det hele mener jeg at kunne sige paa denne Forhandlings antagelig sidste Dag, at de Tal og Beregninger og Skøn, hvorpaa det fremlagte Finanslovsforslag og de fremlagte Skattelovforslag hvile, ikke i væsentlig Grad ere blevne anfægtede. Hvad Skattelovene angaar, har man pillet noget ved Grundlaget for Ølskatten, idet man har ment, at Nedgangen i Forbruget var anslaaet for lavt. Dette Punkt vil jeg ikke gerne komme for dybt ind paa her, idet vi komme til en senere Forhandling af Ølskatteloven, hvor de Enkeltheder, der derom kunne fremføres, mere høre hjemme. Men ellers forekommer det mig, at man ikke i nogen nævneværdig Grad har anfægtet det Grundlag, hvorpaa den hele Opstilling, som er forelagt for det høje Folketing, hviler. Maa jeg blot med Hensyn til Ølskatten gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 10de Valokreds (Bang). Han bebrejdede mig, at jeg havde

taget to enkelte Aar for at godtgøre min Paastand om, at i det lange Løb har Forbruget af skattepligtigt Øl bevæget sig med Folkemængden. Jeg har taget Begyndelses- og Slutningsaaet, og det anfægtede det ærede Medlem. Ja, hvis det var det eneste, hvorpaa jeg grundede min Antagelse, havde det ærede Medlem ogsaa Ret i at anfægte det. Men det er det ikke. Det er blot som en ny Illustration af Forholdet, at jeg har taget det første og det sidste Aar. Man kommer til ganske samme Resultat ved at følge den Fremgangsmaade, det ærede Medlem ønsker: at tage Gennemsnittet af en vis Aargruppe. Tager man den første Aargruppe, som vor Statistik har opstillet, nemlig 1892—95, bliver Gennemsnittet 33 Liter pr. Hoved, og tage vi den sidste Aargruppe, der er opstillet, 1906—10, er det 36 Liter pr. Hoved, Tal, der lige saa tydeligt vise, at i det lange Løb er Forbruget af skattepligtigt Øl ikke alene steget med Folkemængden, men steget mere end Folkemængden. Det ærede Medlem kommer til sit Resultat ved at begynde med det højeste Tal, der findes. Det er omtrent midt i Perioden. Der finder han en Aargruppe, der giver 39 Liter pr. Hoved, og saa gaar det ærede Medlem ud der fra og finder nogen Aftagen. Det synes jeg imidlertid ikke er ganske korrekt. Naar man vil bedømme Forbrugsbevægelsen i det lange Løb, er det rigtigere at tage den første Aargruppe og den sidste. For Resten vil det ærede Medlem, naar han ser paa dette Aarhundrede, som vi dog nærmest maa slutte ud fra, og ser bort fra de to sidste for Ølforbruget særlig uheldige Aar i den sidste Aargruppe, navnlig 1909 og 1910, se, at der ikke i dette Aarhundrede har fundet nogen paaviselig Nedgang Sted; jeg indrømmede sely, da jeg første Gang talte om den Sag, at der i det sidste Par Aar var kommet nogen Vaklen, men ellers er det en Bevægelse, som omtrent følger Folketallet.

Man har noget anfægtet visse Udenværker af det, jeg har anført under denne Forhandling. Man har ment, at jeg ikke har opstillet de sociale Udgifter paa fuldstændig korrekt Maade. Jeg synes, det eneste Argument, man har forsøgt at føre frem imod mig i den Henseende, er, at jeg har opstillet den første Gruppe: de sociale Udgifter i egentlig Forstand noget anderledes, end Generaldirektør Rubin har gjort. Det er meget rigtigt, men jeg mener, at min Opstilling er korrektere end hans, og jeg tror, at naar man ser, hvorpaa Forskellen